

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی استعاره تربیتی سفر در عرفان اسلامی و عرفان اومانیستی

محل انتشار:

مجله فلسفه تربیت، دوره 5، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

رضا محمدی چابکی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تطبیقی استعاره تربیتی سفر در عرفان اسلامی و نقطه مقابل آن، عرفان اومانیستی انجام گرفته است. بدین جهت، به دو متن عرفانی نماینده عرفان اسلامی و نماینده عرفان اومانیستی مراجعه شد. در مورد اول، «منطق الطیر» اثر عطار نیشابوری و در مورد دوم، «کوه جادو» اثر توماس مان آلمانی، به عنوان نماینده اصلی دو عرفان مذکور انتخاب شدند. در این راستا، جهت دست یافتن به هدف پژوهش، از روش تفسیری، استنتاجی و تطبیقی بهره گرفته شده و یافته های حاصل از آن، در سه گام اصلی شامل تحلیل استعاره تربیتی سفر در منطق الطیر و کوه جادو (از منظر هفت نگاشت میان حوزه ای شامل رهرو یا رهروان سفر، راهبر یا راهبران سفر، مقصد نهایی سفر، مراحل سفر، ره توشه، مسیریابی و ملزومات سفر، راهبرد سفر و نیز رهاورد سفر)، استنتاج دلالت های تربیتی (اصول و راهبردهای تربیتی) در دو اثر مذکور و تطبیق و مقایسه دو گام قبلی ارائه شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که استعاره تربیتی سفر بر مبنای عرفان اسلامی و عرفان اومانیستی، دو مسیر جداگانه برای تربیت تعریف می کند که با وجود اشتراکات فراوان میان این دو مسیر، منتهای متفاوتی برای آنها تصور می شود. از جمله اشتراکات میان این دو می توان به سلوک مرحله ای، آزادی و اختیار متربی و درون نگری و از تمایزات میان این دو می توان به جایگاه یا خاستگاه شناخت بودن انسان و غایت متفاوت آنها اشاره نمود.

کلمات کلیدی:

استعاره تربیتی سفر، منطق الطیر، کوه جادو، عرفان اسلامی، عرفان اومانیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858724>

